

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înopiază.

Un număr costă 5 eruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Iulie v. 1889

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 8 Iulie st. v.

(X) Domnii situațiunii, bine se fim înțelegi, din țerile coroanei unguresci, sînt de o admirabilă consecvență. Ei trebuie să arete dibăcia lor în a reprezenta fidel pe meșter-strică în toate cestiunile de importanță. De fi cauți în cestiuni de natură externă sau de natură internă, tot atîta este, ei își fac aceeași treabă.

Ar crede omul, că dacă în cestiuni de natură externă se mai încurcă în câte o crâmpită, cel puțin în cele interne se meargă mai drept și fără să se impedece. Și așa se laudă de atîtea-ori, că sînt oameni consumați în constituționalism. Dîc că îl practică de pe timpurile, când în ceealaltă lume, afară de Ungaria, oamenii nici nu visau de constituționalism.

Au trecut douăzeci și doi de ani de când sîntem în așa poreclita *erd* constituțională, și cu toate aceste, *ut figura docet*, domnii situațiunii, consumați în constituționalism, după-ce au regulat justiția și finanțele după sistemele combătute de dinșii, cu administrațiunea politică stau înfundată așa de tare, încât nu mai sciu încătore.

Au discutat asupra ei în adunările lor, au scris despre dînsa articoli preste articoli, însă noi nu credem că va fi în țerile unguresci sau fi afară de aceste un Român, care se se intereseze de afacere, să dîcă că aceasta ar fi ajuns în stadiul, de a se putebăremi

pronunța și ei în meritul lucrului. Și precum Românii nu sînt, nu vor fi nici alții de alte naționalități maghiare.

Pentru-că tot mai mult iese la iveală, că domnii situațiunii, în consecvența lor proverbială, fac și din cestiunea administrațiunii politice a țerilor unguresci o cestiune curat națională-maghiară. Și dacă s'ar mulțumi cu atîta! Fac dintr'însa în cele din urmă și măr de ceartă între partidele din sinul naționalității maghiare. De sigur ca lucrul se fie cu atîta mai evident, că numai Maghiarii mai există politicesce în Ungaria.

Între astfel de împregiurări, nouă ni-se pun, cum am dîs, dificultăți în cale și pentru-ca se ne pronunțăm în meritul cestiunii. Și totuși ni-se cîntă mereu, că sîntem cetățeni îndreptățiți egal cu Maghiarii și că unde mai este atîta libertate și egală îndreptățire ca în Ungaria.

Din cele-ce cetim în diarele maghiare, discuțiunea între partidele maghiare asupra administrațiunii politice se învîrte prelungă aceea, dacă funcționarii administrativi se se numească toți de sus până jos de guvern, sau dacă reforma se se țermurească numai prelungă lărgirea puterii comiților-supremi și a comisiunilor administrative.

Prelungă cea dintîu, adecă prelungă numirea funcționarilor din partea guvernului, militează opozițiunea moderată, prelungă cea din urmă: lărgirea puterii comiților-supremi și a comisiunilor administrative, militează guvernul unguresc în presa ce-i stă la dispozițiune. De stînga extremă nu mai facem mențiune. Ea, din sentiment de gelosie, ține prelungă forma administrațiunii actuale.

Când și cum se vor complana diferențele dintre domnii situațiunii din țerile unguresci asupra acestei cestiunii unice, nu scim. Vedem însă, că rezolvarea cestiunii se amână și că administrațiunea suferă alătorea cu alte afaceri.

Am apelat odată la ai nostri din ținuturile locuite de Români, pentru a concure cu opiniile domniilor-sale luate din experiențele de toate dîlele, pentru-ca la timp se ne putem pronunța conform adevăratelor trebuințe ale populațiunii întregi din regatul unguresc. Repetăm acel apel, fiindcă noi tot credem, că dominanții de astăzi nu vor fi în stare să strice ramul administrațiunii cu manoperele lor greșite într'atîta, încât se nu se mai poată face nimica dintr'însa.

Dar' chiar se presupunem că sînt în stare; experiențele luate din viețea ne vor putebă servi de base sănătoase

pentru o reformă corăspundătoare trebuințelor populațiunii din țerile unguresci, atunci când reformei îi va fi sosit timpul din toate punctele de vedere.

Nu ne place să ne ocupăm cu procoții, credem însă, că acel timp nu mai poate fi departe, căci dacă ar vră alții să-l depărteze, noi, înțelegem Românii din țerile unguresci, trebuie să-l accelerăm, ba sîntem chiar datori a-l accelera.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 8 Iulie st. v.

Emigranții bosnieci și aniversarea revoluțiunii franceze.

După o depeșă ce „P. Lloyd“ prînesce din Belgad, emigranții bosnieci și herțegovineni au adresat presidentului republicii franceze următoarea telegramă: „Fiii Bosniei și ai Herțegovinei își țin de o specială datorință, de a felicită pe marele popor francez la aniversarea seculară a revoluțiunii franceze, care a dat imposantul impuls spre eliberarea omenimii și spre progres. Dorim, ca Sârbii și Francezii să rămână totdeauna prieteni și să ajungem împreunarea Alsației și Lorenei cu Franția și a Bosniei și Herțegovinei cu Sârbia și Montenegro. Glorie națiunii franceze!“ Telegrama e subscrisă de cinci emigranți.

Legea franceză în contra candidaturilor multiple.

Se scie, că camera franceză a votat într'una din ultimele ei ședințe o lege, prin care opresce candidaturile în mai multe cercuri electorale. Eată ce serie în această privința un republican:

„Precând poporul francez iubilează acasă la dînsul împreună cu popoarele celor cinci continente dărîmarea Bastilei și proclamarea drepturilor omului în cununate de succes prin progres și civilizațiune; precând Franția, care a vîrsat sîngele seu pentru libertate și umanitate, sîrbează cu triumf, în mijlocul popoarelor atrase de expozițiune, binefaceriile culturii și ale prosperității, grație geniului seu fără seamă; precând marea națiune franceză, martiră pentru libertate și emanciparea omenirii, astăzi, după abia 18 ani de pace armată, se ridică cu atîta splendoare în fața omenirii întregi încungrătată de simpatii, sfidînd forța brutală, prin muncă și știință; țeara legală, guvern și parlamente comit imprudența, se nu dîc crima, de a vota cu 295 contra 237 voturi monstruoasa lege contra candidaturilor multiple.

„În adevăr, ce este această lege votată de Franția republicană decăt ne-

gațiunea istorică, negațiunea ființei sale morale, ca marea națiune franceză!

„A face o lege, care se interdică națiunii dreptul de a se manifesta pe calea legală în favorul unui membru al seu ce s'ar distinge prin capacitate, abnegațiune, curagiu, știință și patriotism, este monstruos din toate punctele de vedere!

„O asemenea lege este negațiunea tuturor virtuților cetățenesci și politice, este bariera ce se pune meritalui și geniului uman, este atentatul cel mai îndrăsnit contra libertății de a cugeta și a se exprima, este încurajarea mediocrităților și a imoralității, este un anacronism rușinos, demn de alte epoce.

„Dacă temerea de un singur om, „generalul Boulanger“, a făcut pe guvernul și parlamentul Francez să recurgă la asemenea mijloace reacționare și injuste, cu atîta mai rău pentru republică.

„Ori generalul Boulanger este geniul Franției și națiunea este cu el, și măsura este îndreptată contra națiunii, ori dacă el nu însemnează nimic, de ce asemenea măsuri arbitrar și umilitoare pentru guvern și națiune, de ce temere, când guvernul republican are destule mijloace legale spre a înfrîna disordinea și a pedepsi crimele și pe criminali?!

„Consecuențele legii candidaturilor multiple vor fi desastroase pentru Franția, căci națiunea vîdîndu-se oprită de a se manifesta în favorul adevăraților oameni mari, va considera regimul actual ca o coterie și va căuta să-l dărîme pe cale de conspirațiune și sguđuri violente, ear' generalul Boulanger și partizanii sei se vor întări în detrimentul regimului de ađi, și D-đeu scie, dacă marea națiune franceză nu va căde din nou victima celor care pîndesc asemenea momente nesocotite!“

Alăturarea Porții la alianța triplă.

„Kreuzzeitung“ a primit din Paris scirea, că alăturarea Porții la alianța triplă e deja un lucru perfect. Din Berlin 'i-se scrie diarului „Pester Lloyd“ în această privință, că o leacă de exagerare tot trebuie să fie în lucru. În săptămânile și lunile din urmă nu s'a auđit nimic vorbindu-se de vre-o mișcare diplomatică mai mare între Berlin și Constantinopol, precând lucruri, despre care împărtășese „Kreuzzeitung“, se marchează și în exterior, spre ex. prin acordarea de ordine înalte la diplomați etc. Cu toate aceste poate să fie ceva adevăr și în faimele despre o apropiere a Turciei de Germania, ceea-ce s'ar pute vedă și din opintirile rusesci za-

darnice, de a lega pe Osman-Pașa și alți filoruși cunoscuți și mai strîns de interesele Rusiei.

Situația în Peninsula-Balcioacă,

Situația în Balcani nu e atît de liniștită precăt pare. Ultimele evenimente, desfășurate mai cu seamă în Sârbia, dau loc la fel de fel de supozițiuni din partea oamenilor politici, care au interes să veghizie asupra stării de lucruri din regatul vecin.

Diarele germane vîd în sîrbirea Cossovei, în ungerea regelui decătrea metropolitul Mihail, în peregrinagiul la Tacovo, manifestațiuni de redeșteptare a unui popor ce visează să redobîndească gloria timpurilor trecute.

Abdicarea regelui Milan, singurul om puternic, în care imperiul austro-ungar avea un sprigin de valoare în lupta pentru combaterea influenței ruse în Balcani, venirea la putere a partidului radical, căruia pe drept sau pe nedrept 'i-se atribue sentimente de prietenie deosebite pentru imperiul rusesc, sînt fapte, care au tulburat mult liniștea dulce, de care se bucurau diplomații din Budapesta și Viena.

Actele sîvîrșite în timpul din urmă de guvernul sîrbesc, precum luarea în posesiune a drumurilor de fer și astăzi înarmarea poporului, sînt de natură, de a pune pe gînduri chiar pe cei mai optimiști.

Prin aceste măsuri este vîdit lucru, că guvernul regatului vecin a voit să-și asigure pe deplin calitatea de stăpîn în țeară, să fie liber la un moment dat pe mișcările sale, să dispună la un semnal dat de forțe suficiente.

E posibil ca aceste măsuri să fi fost luate tocmai în vedere de a-și asigura liniștea în lăuntru și pacea în afară, dar' vecinii neobicinuiți cu acest aparat de siguranță, bănuiesc intențiuni nu tocmai pacifice.

Primirea și instalarea Presfinției Sale a domnului episcop Nicolae Popea.

(Raport special al „Tribunei“.)

Dîna de Sămbătă, 1/13 Iulie.

În anii din urmă orașul Caransebeș nu odată a fost locul unor manifestațiuni naționale imposante, care au atras asupra lor luarea aminte nu numai a neamului românesc, dar' și a străinilor din și afară de patrie. De natura aceasta au fost alegerile dietale din urmă, iubileul preafiericului episcop Popasu și alegerea episcopului Nicolae Popea. Toate aceste rămân departe în urma manifestațiunilor de Sămbătă și Duminecă, a acestor dîle de mare importanță pentru istoria bisericii române gror, în special și a neamului românesc în genere.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Moartea lui Decebal.

La Sarmisegetuza stă mîndrul Decebal, Ce-a frînt popoare multe de jos și de pe cal; Stă, sîngerat din luptă, pe scaunul regesc, Și chin adînce zvănesce în ochii 'i vulturesc; Căci luptătorii harnici ce lîngă tronu-'i stau, Frînturi de spadă numai în mîna ei mai au... Și țeara lor cetate de flacări e cuprînsă Și de dușmane brațe giur-împregiurî încinsă! Mereu în sală întră, mereu voinicii rîniți, Prelungă tron s'aseađă de sînge-acoperiți, Cu desnodate prăști, cu scuturi găurite, Cu tolbele deșerte, cu zalele plesnite. Și Decebal la dîinși se uită cu durere! Dar' eată se ridică și strigă cu putere: „Sus cugetul și firea... sus frunțile voinici! „Plecarea în durere e pentru inimi mici. „Învinsu-ne-a Romanul, dar'... nu ne va supune, „În a sclăviei lanțuri el trupuri reci va pune. „Aduceți o căldare. — În ea o beutură „Să facem, ca cel care gusta-vă picătură „Să moară ca om liber, ca sclav să nu trăiesc, „La Zalmoxis o nouă viețea să-și găsească.“ Cum regele grăit-a, așa s'a și făcut. Rămăsu pâlce de oaste stă lîngă tronu-'i mut.

Atunci al legii preot, mai mare 'ntre cei mari, Pășese spre căldare cu pași începi și rari; O cupă el își umple și hotărît o poartă

La gură și o soarbe, grîind când o deșeartă: „Iubirea libertății e-al bărbăției semn.

„Acel-ce 'n piept n'o simte de lanț și jug e demn“.

Și-așa a morții cupă din mîna 'n mîna trece...

Și cel-ce gustă 'ndată alături cade rece. —

Deodată greaua poartă se sparge și în sală

Traian cu capii oastei romane dă năvală. . .

În clipă luptătorii ce n'au beut venin,

Frînturile de spadă 'și-le înfig în sîn

Și cad scâldați în sînge. Când eat' Traian

zărește

Pe Decebal ce șede, și pacinic 'mi-'l privesce.

„Supune-te“, — îi strigă, — „vieța-'ți dă-

rusec...“

Dar' regele se scoală și dîce: „Nu privesc

„Ca dar sclăvia joasă... Regi mulți supus-ai tu.

„Ia leșul meu la caru-'ți, dar'... sufletul

meu nu!“

Un junghiu în piept 'și-'mplîntă și moare.

Ear' Traian

La sala 'ntreagă cată, la vrednicu-'i dșman,

La-ai sei apoi se întoarce, grîind cu ochiu

aprin:

„Noi, ce-am învins, ca pildă s'avem pe-acest

învins.“

(„Revista Nouă“) Ioan Nențescu.

Tatiana Borisovna și nepotul seu.

De

Ivan Turghenev.

(Urmare și fino.)

Domnul Benevolenski era om grosuț, mijlociu de stat, la înfățișare delicat, cu picioare cam scurte și mîni mici moi; purta un frac larg și cu totul curat, o legătore la gît înaltă și lată, rufe ca zăpada de albe, lanț de aur pe jiletă de mătăș, un inel cu peratră pe degetul arătător și o perucă blondă; vorbia convingător și cu blîndețe, se presenta fără șgomot, zimbăia pretenos, își infunda prietenos bărbia în cravată: preste tot, era un om foarte prietenos. Dumneđeu 'l-a dărîuit cu cea mai bună inimă: plîngea și se însuflețea ușor; ce e mai mult, se înflăcăra cu o patimă desinteresată pentru artă, și încă într'adevăr desinteresată, căci tocmai în artă dl Benevolenski, dacă e să vorbim drept, nu înțelega chiar nimic. E mirare, că de unde, în puterea căror legi tainice și neînțelese 'l-a cuprins această patimă? Se părea a fi un om practic, foarte comun chiar... dealtfel, la noi în Rusia se găsece multe asemenea.

Iubirea pentru artă și artiști împrumută acestor oameni o sârbeđeală neexplicabilă; a le face cunoscința, a convorbi cu ei, — este un lucru chinător: sînt adevărați butuci unși cu miere. Ei, pentru exemplu, nu dîc nici-odată lui Raphael — Raphael, lui Corregio — Corregio, ei vorbesc de „divinul Sanzio,

neimitabilul d'Allegris“, și dîc fără greș pe o. Pe ori-ce talent din țeară, mulțumit cu sine, afectat și mediocru îl ridică la geniu, sau mai corect, la gheniu; cerul albastru al Italiei, lămăia meridională, aerul aromatic pe țermurii Brentei nu mai iese din vorba lor. „Ei, vere Ivane“, sau: „ei, vere Alecnuț“, își dîc unul altuia cu sentiment, „la meadăđi cu noi, la meadăđi... așa đeu, noi sîntem Elini cu sufletul, Elini din vechime!“ Poți să-'i veđi la expoziții, înaintea anumitelor producițiuni ale anumiților pictori ruși. (Trebuie să însemn, că în cea mai mare parte toți domnii acestia sînt patrioți strașnici). Acuși pîșesc doi pași înapoi și dau din cap, acuși se apropie din nou de tablou; ochii li-se acoper de o umeđeală ulcioasă... „Of, tu, Dumneđeule“, dîc ei în sfîrșit cu glasul înecat de înduioșare: „ce suflute, ce mai suflute! Privesce, ce inimi, ce inimi! Privesce, ce suflute 'ți-a pus în față! Așa suflute!... Si căt sînt de adînci! Măiestru de adînci!“ — Și apoi ce tablouri sînt în saloanele lor! Ce fel de artiști primesc ei seara, ca să bece ceaiu împreună și să le asculte povestile! Ce icoane de perspectivă le înfățișează adînc lor cu mătura drept în mijloc, cu grămada de gunoiu pe podeala lustruită, cu samovarul galbin pe masă lîngă fereastră și stăpînul însuși în halat și scufie, cu o limpeđime strălucitoare pe obraji! Ce elevi de ai muselor, pletosi, cu zimbetul febril, desprețuitor, îi cer-

cetează! Ce domnișoare palide, verđi, țipă la pianul lor! Căci la noi, în Rusia, așa e înțocmit: un om nu se poate consacra unei singure arte, — el le vrea pe toate. Și de aceea nu e nici o mirare, că domnii acestia amatori dovedesc un vigoros patronagiu pentru literatura rusească, îndeosebi pentru cea dramatică... Scrieri ca d'alde „Iacob Sannazar“, aceste sînt pentru dîinși; o luptă cu oamenii și cu lumea întregă, o luptă descrisă de mii de ori de un talent necunoscut, le sguđue sufletul din temelii... .

În dîna următoare, după sosirea dlui Benevolenski, Tatiana Borisovna, când luau ceaiul, a poruncit nepotului să arete oaspeului desemnurile sale.

— Și va să dîcă desemnează? grăi dl Benevolenski nu fără mirare și se întoarce cu interes cătră Andreiu.

— Așa-i, desemnează, đise Tatiana Borisovna. Are multă plăcere, și măcar numai singur, fără învătător.

— Ah, arătați, arătați, adause cu grabă dl Benevolenski.

Andreiu, roșind și surîdînd, 'i-a adus mosafirului caietul. Dl Benevolenski a început a frunzări printr'însul cu aer cunoscător.

— E bine, tinere, 'i-a đis în sfîrșit: — e bine, prea bine.

Și a neteđit capul lui Andreiu. Ear' Andreiu în treacăt 'i-a sărutat mîna.

Sămbătă în 1/13 Iulie a. c. a fost soseala și primirea Preasfinției Sale a părintelui episcop N. Popoa.

Ca o mireasă gingașă și înțeleaptă, care plină de iubire fiind pentru mirele ei, cu multe zile înainte se pregătise și tot face ce-i spune inima, pentru-ca mai bine să-și primească pe îndrăgitul seu, așa au făcut și diecesa și orașul Caransebeș. Din răvărșatul dorilor, orașenii se întreacă în înfrumșețarea caselor și strădelor, admirând fiind de străinii, care din cele mai îndepărtate unghiuri ale diecesei sosiau în oraș. Mai ales strada principală și piața au fost bogat și cu mult gust decorate. Prelungă aceste mai mult au atras atenția prin decorațiunile lor institutul teologic-pedagogic și casele domnului Velovan, cel dintâu cu inscripțiunile: „Bine ai venit“, al doilea cu: „Dumnezeu Te-a adus!“ Încă înainte de a fi ajuns pe pământul diecesei, l-a întâmpinat în Timișoara reprezentantul diecesei, președintele consistorului protosinodal Filaret musta. Aci a fost salutat de inteligența română din Timișoara în frunte cu părintele protopresbiter Dreghici. Dela intrarea sa pe pământul diecesei, Preasfinția Sa la toate stațiunile a fost salutat cu entuziasm de preoțimea, de corurile plugarilor și de poporul din împrejurime.

La 2 oare și 20 minute a intrat trenul în gara Caransebeșului. Membrii consistorului și ai sinodului, deputațiunea orașului, reuniunile de cântări și mulțimea publicului ce așteptau sosirea trenului au erupt în nesfârșite strigări de: „Să trăiască“. Apoi când Preasfinția Sa s'a ivit în ușa cupeului cu figura-i simpatică și sănătoasă, din a cărei față chiar și cei mai puțin inițiați în cetirea fiziologică, cu ușurință ar putea descria toate acele calități, care fac decorul unui bărbat de caracter, mulțimea a amuțit pentru un moment, pentru-ca din nou să-și manifesteze entuziasmul prin strigări asurzitoare.

După-ce s'a dat jos din cupeu, a fost salutat de reuniunile de cântări, care fiecare și-au cântat motto; apoi în numele consistorului și al diecesei l-a salutat protosinodalul Filaret Musta, dând în termeni aleși expresiune fericii ce o simțesce consistorul, sinodul și întreaga diecesă, vădând în mijlocul lor pe alesul și unsul Domnului, și sfârșind cu cuvintele: „Binecuvântat este cel-ace vine întru numele Domnului“.

Primarul orașului, domnul Nemoian, în limba maghiară și română, l-a salutat în numele orașului în următorul mod:

„Ilustritatea Voastră!
„Preasfințite Domnule Episcop!“

„Când trimișii poporului și ai bisericii, adunați în sinodul electoral în mijlocul vechiului nostru oraș, îngrijiiți de soartea și viitorul bisericii și al poporului credincios și conduși în mod învederat de glasul lui D-șeu, ca din inspirațiune mai înaltă, cu un gând și cu o inimă, și-au făcut cunoscut votul unanim, cu care V'a ales de episcop al veduștii noastre diecese, din acel moment însuflețire mare și nespusă bucurie au cuprins inimile noastre, ale cetățenilor orașului Caransebeș, care de aici înainte, ca căpetenia celorlalte comune diecesane, va fi martor activității salutare a Ilustrității Voastre; martor la faptele mărețe ce le veți săvârși și la binefacerile ce le veți revărsa cu prisosință preste credincioșii și hotarele diecesei!“

„Acum, când votul unanim al bisericii a fost întâmpinat cu bunăvoință și cu dreptate la Înalțul guvern patriotic, și aflând ca totdeauna și acum complăcere la Preafinaltul Tron al Maiestății Sale și Preagrațiosul nos-

tru Rege, făcându-Vă părtaș de Preafinalta Sa grație și încredere, V'a confirmat, ear' Ex. Sa Înaltpreasfințitul metropolit Miron Romanul, în conțelegere deplină cu sfântul sinod episcopesc și cu ajutorul Preasfințitului domn episcop al Aradului Ioan Meșianu, V'a sfințit întru episcop și V'a binecuvântat: însuflețirea și bucuria noastră a devenit perfectă și va rămâne adânc săpată în inimile și piepturile noastre.

„Când deci în etate înaintată, dar' tare în voință, cu inima tină, cu însuflețirea și cu vâpăia unui june, Ți-ai părăsit modestul loc, unde ai lucrat în tăcere și în modestie, dar' în mod strălucit și încununat de fructe neperitoare pentru prosperarea bisericii, și chemat de providență a împlini voea sa, ai plecat din îndepărtare, lăsând acolo părinți, frați, surori, neamuri, vîrstnici, amici și împreună lucrători în viața Domnului, ca să vii între noi și să ocupi scaunul arhiepiscopesc; acum, când ai apărut în mijlocul nostru și stai față în față cu noi, după-cum am dorit și așteptat să te vedem: am ieșit cu toții fără deosebire de naționalitate și de confesiune înainte-Ți, aducându-Ți ca tot ce avem mai scump în chip de dar inimile noastre pline de iubire, de dragoste, de respect și de devotațiune.

„Binecuvântând oara, în care pășesci mai înainte pe sacral pământ al orașului nostru, și intrarea în reședința scaunului arhiepiscopesc, în numele acestui oraș și în numele bunilor, credincioșilor, inimoșilor, în iubirea de țeară și în fidelitate către Preafinaltul Tron neîntrecuților și pururea vitejilor sei cetățeni, ca primar al lor, mă simt mândru și fâlos a Vă saluta cu: „Bine ai venit întru bucuria și fericierea noastră“ și a Vă ura delat Dumneșeu tării sufletească, viață îndelungată, zile senine, implorând darul și binecuvântarea lui Dumneșeu, ca să puteți lucra pentru pacea și mântuirea bisericii, a poporului și a patriei noastre!“

Preasfinția Sa, deși obosit de călătorie și căldura tropică din acea zi și mișcat de strălucita primire ce l-a făcut, a mulțumit în puține cuvinte, dar' care isvorau dintr-o inimă mare, nobilă, plină de căldură pentru tot ce servește binelui bisericii, națiunii și patriei.

Însoțit de un banderiu de 30 călăreți în costume naționale, cei mai mulți Ruschiți în portul lor scump și original, aduși de părintele Velovan din Ruskberg, și urmat de numerate trăsuri, care de care mai frumoase împodobite cu flori și verdeață, episcopul în trăsura deschisă, trecând pe sub arcu triumfal cu inscripția: „Bine ai venit“ ce l-a ridicat orașul, apoi prin strada principală, piața, strada episcopescă, a mers deadreptul la biserica catedrală. La poarta bisericii l-au așteptat profesorii institutelor cu elevii și preoțimea locală. Corul elevilor l-a salutat prin „Întru mulți ani stăpâne“ și irnosul Născătoareii. După-ce și-a făcut închinăciuni și a binecuvântat mulțimea de care gemea biserica, altfel destul de spațioasă, s'a îndreptat spre reședința episcopescă însoțit și urmat de a venire. La intrarea în reședință, Preasfinția Sa a fost din nou salutat de reuniunea română de cântări.

Seara la 6 și 30 minute a sosit și Preasfinția Sa episcopul Meșianu, venind delat băile Erculane. Mandatarul metropolitan a avut de asemenea o primire dintre cele mai frumoase. De o deputațiune din partea consistorului și alta din partea orașului a fost primit Preasfinția Sa. În numele consistorului l-a salutat protosinodalul Fil. Musta, ear' în numele orașului senatorul Burdia.

Până la intrarea în reședință, Preasfinția Sa a fost însoțit de bandierii de călăreți și urmat de o mulțime de trăsuri.

Seara la 9 oare a fost conductul de facile. Încă mai înainte de a fi plecat conductul dela inst. teol., prin piața și strada principală undula mulțime de lume, curioasă și doritoare de a aduce omagiile sale demnului arhieru. Era un aspect din cele mai feerice ce-l prezenta mișcarea unduloasă a câtorva sute de lampioane și facile prin străzile iluminate și decorate. Sosind în fața reședinței, această mare de lumină a atras și pe Preasfinția Sa la fereastră și mulțimea l-a salutat cu nesfârșite: „Să trăiască“.

După-ce reuniunea română de cântări a cântat cu multă pătrundere și însuflețire imnul ocașional, reprodus și în coloanele acestui diar, s'a suit pe o tribună improvizată, în toată Ungaria cunoscutul avocat Coriolan Brediceanu. Renumitul avocat din Lugoj are de înregistrat destule succese oratorice. Nu cred însă să fi mișcat vre-odată așa de puternic inimile ascultătorilor, ca cu această ocașiune. Vorbirea sa scurtă, dar' cu atât mai simburioasă, se prezenta ca o perfecțiune oratorică prin vocea puternică a oratorului. (Veți vorbirea în Nrul 153 al „Tribunei“.)

A urmat apoi răspunsul Preasfinției Sale. Sub impresiunea puternică a vorbirii dlui Brediceanu, Preasfinția Sa episcopul Popoa mulțumim pentru sentimentele de devotațiune și încredere ce l-a adus și accentuează, că va căuta să le răsplătească cu aceeași încredere. Arătând apoi, că dacă ni-s'a făcut posibilă bucuria de care eram cu toții pătrunși, aceasta avem să o mulțumim Maiestății Sale Împăratului-Rege, care ca în atâtea rânduri, și de astădată Preagrațios și-a manifestat bunăvoința, de care e povățuit față cu bine și prosperarea bisericii și națiunii noastre. Vorbirea Preasfinției Sale a fost cu entuziasm primită și în strigările întregii de: „Să trăiască: Maiestatea Sa Împăratul și Regele nostru“, a fost acompaniat dintr-o inimă și cu o gură de întreg publicul present.

S'a urmat apoi alte două piese, una executată de corul german în limba maghiară și cealaltă de corul românesc, apoi s'a suit pe tribună primarul orașului, dl Nemoian, și a salutat pe Preasfinția Sa în numele orașului, talmăcind sentimentele orașenilor în limba maghiară, română și germană.

Las să urmeze această vorbire, pentru-că conține și ea destule părți ce merită să fie cetite, și apoi cetit, fiind, nu va părea așa de lungă, cum ni-s'a părut, când o am auzit pentru-că prea eram siliți să ne încordăm orăul auzului, ca să venim într'ajutor vicii puțin voluminoase a oratorului.

(Va urma.)

Un medicament în contra aspirațiilor rusești în Balcani.

„Squipetari“, organul albanez din Bucuresci, serie:

Din aniversarea săvârșită de Sârbi la Crușova, în memoria evenimentului dela Cosovo de acum 500 de ani, s'a pătruns, credem, toată lumea politică de intențiunile pan-slavice ale Rusiei. Manifestările atât de deschise din Crușova, demonstrațiunile fără rezervă făcute principelui Nicolae al Montenegroului la recepțiunea sa în Petersburg, manoperele ce consulul rus Bacunin din Bosnia țese mereu în Slavonia și discursurile pan-sârbești ținute la ungerea tinăruului rege al Sârbiei Alexandru, sânt destule probe puter-

nice, spre a încredința pe ori-cine, că Rusia voește cu ori-ce preț să învleue pe Ungaria, pe România și pe Turcia într'un vâl negru mortal, întocmai cum un păiangin învleue muștele în prințetoarea sa; și aceasta în demitrușul vădit al intereselor economice ale Europei întregi.

Să nu se mai facă Rusia străină de aceste intenționate mișcări, răspundându-ne ca până acum pe coarda lui „nesnai“; căci atunci o întrebăm: ce caută în Sârbia atâtea oficeri ruși de toate gradele ce trec necontenit cu vapoarele pe Dunăre, cum treceau în Bulgaria înaintea războiului ruso-român-ture, par'că merg creștinii în peregrinațiune la Ierusalim aproape de Pasci, sau ca oamenii progresului spre expozițiunea Parisului? Și NB. când? Tocmai când popoarele mici și mari au trebuință de pace, de al cărei interes se vorbește aji pe toate tonurile, pentru-ca ele să se lumineze în tinea și să-și amelioreze cu spor sursele de viață, și când chiar unele din popoarele mici slavice protestează categoric și energetic contra acestor planuri cutropitoare, demne numai de stepele nordice și de secolii trecuți ai întunerecului.

Rusia ne face a nu pricepe că s'a dus vremea acelei doctrine politice barbare și atât de infernale, adecă: „Tubesc-mă, că te taiu!“

Boala aceasta de care, din cauza imprudenței și a neprevederii, suferă Rusia dela un cârd de vreme încoace, este pestiferă și foarte cangrenosă: în primul grad pentru Europa-carpatică și balcanică; eară în ultimul period pentru toate elementele Europei!

Sub presiunea acestei friei, bietele popoare mici din Balcani și din Europa-centrală, în loc să se bucore și ele de liniștea la care au drept și natural și pozitiv, sânt din contră sguđuite mereu și mai greu decât de frigurile plaudiene! Acest rău n'ar exista, dacă Rusia și-ar retrage mâna și ne-ar lăsa în pace, „purtându-se cum îi e vorba“.

Înțelegem ca un stat mare și cult să intervină, după o anume cerere, cu protecțiunea sa spre a ușura pozițiunea morală și materială a unor popoare mici, care s'ar găsi gemând sub vre-un regim despotice și barbar; dar' când popoarele cele mici trăesc de fapt liniștit sub regimuri liberale, cultivându-și fără împedecare limba și dezvoltându-și cu succes mijloacele lor vitale, nu înțelegem, diu pe un stat întins, care n'are încă toată cultura cerută de timp, să vie nechieamat, ci în mod impunător, ca să turbure liniștea și să strice buna lor armonie! Această manie e blamabilă din toate punctele de vedere!

Rusia întinde mâna în Balcani și în Europa-centrală nu ca protectoră, cum cred cei pravoslavnici (nefiind necesitate de nici o protecțiune), ci ca cutropitoare. Îi foarte mulțumim de această mortală bunăvoință! Rusia n'a dat până acum probe, ca să-și justifice și să merite frumosul titlu de protectoră: atâtea popoare, câte a luat până acum sub protecțiunea sa . . . , ca Polonia, Livonia, Estonia, Lituania, Curlanđii, Finlandii, Românii, Circasii etc., ce îmbunătățire au căpătat? Nimic! Ele sânt înghițite cu desăvârșire: Zac ca nisea morminte mute, fără limbă, fără cultură, fără viață, dospoiate de drepturile lor naționale! Eată felul protectoratului ce un popor poate spera dela imperul rus! Bucurați-vă Bulgari și Sârbi! . . .

Această morală moscovită vatămă cu totul interesele morale, materiale și politice ale Europei întregi; și trebuesc luate în privința aceasta măsuri energice, proprii și cât se poate mai fără întârziere.

După noi, eată care ar fi leacul:

O târnueală bună în Basarabia, ca să l-se ridice pentru todeauna oful ce-i frământă inima de poarta Balcanului. Această poartă trebuie închisă hermeticește contra maladiilor pestilențioase ce tot vin dela Nord asupra Balcanului, de ne împedecă pacifica dezvoltare.

Puterile europene cele mai interesate în cestine sânt obligate a aplica bolnavului acest medicament cât mai grabnic. 100.000 Otomani, 100.000 Austro-Ungari și 100.000 Români ar fi destul în Basarabia spre curarisirea pacientului . . . Dar' maladul e cam corolent și trebuie ținut bine ca să nu misce, spre a l-se aplica medicamentul cu succes. Spre acest scop, eată ce e bine de făcut: Austro-Ungaria o va ține în Cracovia, Lemberg și Cernăuți; Germanii vor păzi Torn-ul și Memal-ul; Englezii îi vor face de lucru în Afghanistan; Turcia o va ocupa la țermurile Georgiei. Din cauza prea multei infernății, bolnavul va mai avé trebuință și de câteva dușuri de apă marină; deci: superioara flotă a Angliei și va bloca Cronstadt-ul din fața Petersburgului; ear' flota turcă și italiană îi vor bombarda Crimea. În tot timpul acesta Albanzii vor ține centrul Balcanului, ca să nu facă nici o mișcare compromițitoare acele nenorocite de popoare, care din cauza ignoranței, oftează inconștient după protectoratul rusesc!

E greu medicamentul, dar' eficace . . . Diagnostica aceasta l-s'ar aplica cu mult folos acum, când recolta rusă e foarte slabă și când împrumuturile ei pe piețele Europei merg dificil.

Rugăm pe Rusia să ne ierte de îndrăzneală: noi nu ne-am ocupa de ea, dacă ea ne-ar lăsa în pace. Aji nu e onest pentru statele mari ca să înghiță cu forța pe popoarele cele mici!

O rugăm dar' să ne slăbească cu atâtea dragoste, de care sântem sătui până în gât! . . .

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat Preagrațios a dării din cassetta Sa privată câte o sută de fl. pentru bisericele române gr-cat. din Sălnec și Sănpoulul-unguresc, apoi 200 fl. pentru biserica română gr-cat. din Săculaia.

Principesa de Coroană veduva Stefania. Diarul „Patriote“ din Bruxella anunță, că pentru petrecerea Principesei Stefania la Ostende s'a închiriat etagiul prim al unui hotel cu fața spre mare. Principesa de Coroană va petrece la Ostende cu fiica ei, Archiducesa Elisabeta.

Transferare. Ministrul r. u. de justiție a transferat pe executorul dela judecătoria cercuală din Cămpeni, George Decian, în aceeași calitate la judecătoria cercuală din Sibiu.

Statute aprobate. Ministrul r. u. de interne a provăduț cu clausula de aprobare statutele reuniunii de gimnastică din Oradea-mare.

Ministerul reg. unguresc de culte, care până acum era în furtăreața Budei, se va muta la Septembrie a. c. în Holdutoza Nr. 8 în palatul societății căilor ferate de Ost.

Manevre pe munte. Un batalion al regimentului de infanterie Nr. 31 din Sibiu a făcut manevre de 2 zile pe muntele Șanta. Batalionul s'a reîntors în oraș aseară.

— Așa va să dăcă talent! Vă felicit, Tatiana Borisovna, vă felicit.

— Dar' uitaiți numai, Petre Mihailici, aici nu pot să-și găsească un învățător. Dela oraș — e lucru scump; familia Artamonov din vecini are un pictor, și încă, cum se dăce, vestit; însă doamna l-a oprit să dea lecții străinilor. Ea dăce că își strică gustul.

— Hm, rostii dl Benevolenski, se puse pe gânduri și se uită pe sub sprincene la Andreiu. — Ei, despre aceasta o să mai desbatem, adause deoată și își frecă mâinile.

Tot în ziua aceea a cerat permisiune dela Tatiana Borisovna să-și vorbească singur. Au înțiat ușile. Preste o jumătate de cias au chemat pe Andreiu. Andreiu a intrat. Dl Benevolenski sta lângă fereastră cu o ușoară rumeneală pe față și cu ochii radioși. Tatiana Borisovna ședeaa într'un colț și își ștergea lacrimile.

— Ei, Andreiu, dișe ea în sfârșit: — mulțumesc-te lui Petrea Mihailici: te ia în grijea sa, te duce la Petersburg.

Andreiu era să ameașcă pe loc.

— Ean spune-ni verde, începă domnul Benevolenski cu glas plin de vrednicie și condescendență: — vrei domnia-ta, tinere, să fii artist? Simți domnia-ta, cum se dăce, chie-mare pentru artă?

— Eu vreau să fii artist, Petre Mihailici, întări Andreiu tremurând.

— Îmi pare prea bine. Firesce, urmă dl Benevolenski: — d-tale îți va fi greu să

te desparți de venerabila d-tale mătușe, d-ta trebuie să simțesce pentru d-ta cea mai viuă recunoscință.

— Eu ador pe mătușe, îl întrerupse Andreiu și clipi din ochi.

— Firesce, firesce, asta se înțelege de sine și îți face multă onoare; dar' ean închipuesce-ți d-ta, ce bucurie o să aibă cu timpul . . . progresele d-tale . . .

— Îmbrățișează-mă, Andreiu, gângăvi buna femeie.

Andreiu l-se aruncă după gât.

— Ei, și acum mulțumesc binefăcăto-

— Andreiu îmbrățișă burta domnului Benevolenski, se ridică în vârful picioarelor și îi apucă totuși mâna, pe care binefăcătorul, adevărat că o retrase, dar' nu s'a prea grăbit cu retrusul . . . Trebuie să desmerdi, să mulțumesci pe băiat, ei, dar' cevași este cam răsfățat. Preste două zile domnul Benevolenski a plecat și a luat cu sine pe noul seu elev.

În decursul celor dintâu trei ani ai desparțirii, Andreiu scria destul de adese-ori, alătura în epistolă une-ori desemnuri. Dl Benevolenski din când în când asemenea adăugea dela sine câteva cuvinte, mai adese favorabile; după aceea scrisorile sau făcut mai rari, tot mai rari, pe urmă au încetat cu totul. Un an întreg a tăcut nepotul; Tatiana Borisovna începuse a se neliniști, când deodată primul un răvășel de următorul cuprins:

„Iubită mătușică!“

„Sânt patru zile delat Petre Mihailici, protectorul meu, nu mai trăesc. Cruda „apoplexie m'a despoiat de acest ultim sprigin. „Negreșit, acum sânt de douăzeci de ani; în „decursul celor șapte ani am făcut însemnate „progrese; eu am multă încredere în talentul „meu și cu ajutorul seu pot să trăesc; eu nu „mă descurăgiez, dar' cu toate acestea, dacă „se poate, trimite-mi cu cea dintâu ocașiune „250 de ruble în bilete de bancă. Sărut mă- „nile și sânt ș. c. l.“

Tatiana Borisovna a expedit nepotului 250 de ruble. Preste două luni el earăși a cerut; ea și-a adunat ce a mai avut și ear' l-a trimis. N'au trecut șese săptămâni dela trimiterea a doua, el a treia-oară s'a rugat, căci l-ar trebui pentru colorii la un portret ce l-l-a comandat principesa Tertereșneva. Tatiana Borisovna a refuzat. În cazul acesta, l-a răspuns el, eu am de cuget să sosesc la d-ta în sat pentru restaurarea sănătății mele. Și într'adevăr, în luna lui Maiu în același an, Andreiu s'a reîntors la Malia Brika.

Tatiana Borisovna la început nu l-a recunoscut. După-cum îi scrisese, ea aștepta să vadă un om bolnăvicios și slab, și eată zăresce un june spătos, gros, cu fața lată și roșie, cu părul creț și uns. Andreiuțul cel subțirel și ofilit se prefăcuse în robustul Andreiu Ivanovici Belovzorov. Nu numai exteriorul l-s'a schimbat. Sfiala cea gingașe, atențiunea și curățenia anilor de odinioară a schimbat-o

sumeția nepăsătoare și trândăvia nesuferită; când umbra se legăna în dreapta și stânga, se arunca în fotoliu, se răsturna pe masă, se tolănia, căsca din toată gura; cu mătușe, cu oamenii se purta obrasnic. Eu, auzi d-ta, sânt artist, om liber! Să o scii! Se întempla de zile întregi nu lua în mână penelul; dacă îl apucă așa numita inspirație, — se sfarmă greu, e neîndemânatic, șgomotos, par'că ar fi amețit; o roșeață sălbatică îi colorează obraji, ochii îi sânt tulburi; începe a-ți explica talentul seu, progresele sale, modul cum el se desvoaltă și merge înainte. . . Ear' în fapt se vedea, că destoinicia lui abia ajungea până la un portret suportabil. Era un ignorant întreg, nu cetia nimic; dar' și la ce să cetească un artist? Natura, libertatea, poesia, — eată elementele sale. Să scie numai scutura din pleți și cânta ca o priveghitoare, și sorbi tutunul șuierând. E frumoasă bravura rusească, dar' nu-l prinde pe ficine; trântorii lipsiți de talent sânt cu totul nesuferiți. Trăesc bine Andreiu nostru Ivanici la mătușică-sa: pânea de pomană se vede că-ți priiesce foarte bine. Pe oaspeți îi plictisese de moarte. Șede din întemplare la clavir (Tatiana Borisovna avea și clavir) și începe a bate cu un deget „Trăsură ușorică“; luând acorduri, drângănesce claviatura; câte un cias întreg chinu romanțelu lui Varlamov: „Bradul singuratic“, sau: „Nu, doctore, nu veni“, ear' ochii sei înoată în unsoare și obraji îi lueșca ca o dobă. . . Și deodată buhusece: „Potoliți-vă, voi patimi

clocotitoare. . .“ Pe Tatiana Borisovna par'că o luau fiori.

— E lucru de mirat, mi-a observat ea odată: — ce cântece se fac astăzi, așa desperate; pe vremea mea altfel se cânta: erau și atunci cântece triste, dar' îți era drag să le ascuți . . . Spre pildă:

Vino, vino 'n poieniță,
Că te-aștept, iubitul meu;
Vino, vino 'n poieniță,
Unde lacrimi vârs din greu, . . .
Și-o să vii tu 'n poieniță,
Dar' va fi târziu, bădiță!

Tatiana Borisovna zimbă șiret.

— „Eu pă-ățimesc, eu pă-ățimesc“, începă să urle nepotul în odaia vecină.

— Ți-a fi deajuns, Andreiu.

— „Sufletu-mi se stinge, desparțit de ti-ine“, urmă neobositul cântăreț.

Tatiana Borisovna a dat din cap.

— Oh, artiști! ăștia! . . .

De atunci a trecut anul, Belovzorov trăesc încă tot la mătușe-sa și într'una se pregătese de Petersburg. La moșie se făcuse și mai gros în pântec. Mătușica, — cine ar fi presupus, — îl iubia din tot sufletul, ear' fetețele din împrejurime tare s'au înamorat într'insul . . .

Mulți cunoscuți vechi au încetat de a mai veni la Tatiana Borisovna.

Traducere din limba rusească. E. Hodop.

Petrecere de vară. Reuniunea pom-pierilor din Tiliș...

Desființarea colecturilor de loterie. Neue Freie Presse...

Afacerea câștigului de 480.000 fl. Farkas, câștigătorul celor trei terne...

Regina României, după-cum aflăm, a sosit în 17 l. c. la Kreuznach...

Răsboiul apropiat între Franța și Germania. Constituționalul...

Fanatism religios. Agr. Tagblatt...

Personele mai sus amintite sunt numai singuratici...

POSTA ULTIMĂ. Berlin, 19 Iulie n. După „National-Zeitung“...

Expoziția din Paris. S'a făcut socoteala celor intrați în expoziția...

Concurs de frumsețe în Bordeaux. În Septembrie a. c. se va ține...

VARIETĂȚI.

(Teribilă luptă cu o sinucidă.) Se scrie din Viena: De sigur, că întâmplarea...

La Nr. 9 din Riemerstrasse locuiesc o lucrătoare croitoreasă...

La sgomotul pușcăritului vecinii alergară, dar găsiră ușa închisă...

Fără să mai aștepte venirea lăcătușului, doctorul Lustig...

Hotărârea medicului făcând pe fată să stea un moment zăpăcită...

O luptă desperată, groasănică pentru spectatori, începând între doctor și nefericită...

El reuși să depărteze arma omorâtoare. Oamenii care se aflau în coridor...

Ceea-ce e și mai groasănic, sângele curgea mereu dela rana fetei.

Tot legată au transportat-o la spital. Jos lângă fată s'a găsit o fotografie...

În tot timpul teribile scene, descrise mai sus, se adunase o mulțime de oameni...

Responsabilitate fără conștiință

primese fiecare, care în ciuda convingerii interne se opune anumitor instituții...

Prin nici un mijloc nu se pot arăta atâtea cure cu succes, ca prin Safe Cure...

Nicolae Schveiniger în Königsgrad, din comitatul Carasului...

Preotul Ladislav Baross din Seghedin a întrebunțat cu mare succes...

Vicențiu Rotter, departamentul postal pentru pachete III. c. r. în Viena...

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 19 Iulie n. După „National-Zeitung“, visita Țarului...

Petersburg, 19 Iulie n. Așațatul militar rusesc din Roma...

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Seghedin, 20 Iulie n. Căpitanul de poliție Karácsnyi s'a reîntors...

Colonia, 20 Iulie n. „Kölnische Zeitung“ împărtășește din isvor...

Sosiți în Sibiu. La 20 Iulie n. Hotel „Neuribher“...

Bibliografie.

„Transilvania“. Foaia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura populară română“...

Un alt discurs școlastic al dlui Dimitrie A. Sturdza.

Episcopul N. Popa. Necrolog, Dimitrie Moldovan. Părți alese din istoria Transilvaniei.

Procese verbale ale comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura populară română“...

Avis la deschiderea școlii civile de fete. Concurs.

Extrase din foli bisericești și școlastice.

Posturi vacante:

Un post de învățător la școala confesională gr-or. din comuna Voivodinți...

Tot în acea comună e de ocupat și postul de învățătoare la școala de fete...

Un post de preot la parochia de clasa a doua din comuna Denta...

Un post de preot la parochia de clasa a doua din comuna Denta...

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:

27 Iulie st. n. a. c. mobilele contelui Marcu Bethlen...

7 August st. n. a. c. imobilele lui Martin Lázár...

16 Septembrie st. n. a. c. imobilele lui Milutin Barnits...

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: la rămasul după Nicolae Stanciu...

la rămasul după Simion Docolin (din Icoșel), la judecătoria cerc. din Hususău.

Călimdarul zilei.

9/21 Iulie.

Iulian: Ieremie. Gregorian: Aquila.

Soarele: răsare 4.19, apune 7.52.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 20 Iulie, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din presiune, Temperatura după Celsius, Maximul și minimumul de temperatură.

Din țeară, 19 Iulie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura, Vântul.

Sosiți în Sibiu.

La 20 Iulie n. Hotel „Neuribher“.

Hotel „Meltzer“.

Economie.

Prospectele de seceriș în Ungaria.

Secerișul a început. Resultatul e mediocru. Grâu, orzul și secăra au suferit mult de arșiță...

Producțiunea secării va fi de vre-o 11 milioane măji cubice, a orzului de 7-8 milioane, a ovășului de 9 milioane...

Porumbul stă bine, recolta lui are să fie îmbucurătoare.

Insolvențe.

Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Anton Konte, comerciant în Viena...

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 4 și 5 Iulie 1889.

G. Untaru lui Schmirer, porumb 1000 hect., 6-20 lei. Dimitrescu lui Schmirer, porumb 500 hect., 6-20 lei...

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 19 Iulie. Grâu hectolitru 76-82 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40...

Piața din Mediaș, 18 Iulie.

Grâu hectolitru fl. 5.- până fl. 5.75; grâu mestecat fl. 4.20 până fl. 4.40...

Tirgul de râmători în Steinbruch.

În 18 Iulie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 45.- cr. până 45 1/2 cr...

Bursa de mărfuri din Budapestada 18 Iulie 1889.

Table with 4 columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc.

Table with 4 columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc.

Table with 4 columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc.

Table with 4 columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc.

Table with 4 columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, etc.

Bursa de Budapesta

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Impurtumul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Viena

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Impurtumul căilor ferate ung., etc.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

